

Det eneste område, hvor vi ikke har set fald, er hos cyklisterne. Når vi færdes i København, ser vi, hvordan cyklisterne ter sig, som jeg sagde for nogle år siden og fik megen skældud for det, men man har efterfølgende taget det til efterretning. Hvis man bruger den kollektive trafik og stiger ud på cykelstierne ved busstoppestederne, så er det med livet som indsats mange gange, for cyklisterne holder ikke tilbage, cyklisterne kører over for rødt lys og sætter livet på spil.

Og derfor kunne det måske særlig være over for cyklisterne, at man går ind med bøder for at få antallet af dræbte og tilskadedkomne cyklister i trafikken sat ned.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Altså jeg vil faktisk anbefale hr. Erling Christensen at prøve at cykle en hel del i København. Det er faktisk blevet meget, meget bedre med, at cyklisterne holder tilbage, når busserne stopper.

Men det, der er sket, er, at den kampagne mod cyklisterne – og der har været kampagne imod dem – har medført, at en masse fodgængere betragter cykelstien som deres område. Hvis man cykler, vil jeg altid anbefale, at man har øjnene stærkt inde på fortovet, for folk går simpelt hen bare ud fra fortovet. Der sker en masse af den type ulykker. Jeg vil bare lige sige det. Det handler ikke om at have ret her, men det sker bare meget tit.

Der sker meget tit det også, at buspassagererne, længe før bussen kommer, flytter ud på cykelstien. Det er en meget, meget almindelig chikane, havde jeg nær sagt. Det er det ikke, men det er sådan, at de dér cyklister skal bare finde sig i det. Og det er meget almindeligt, at den ø – når der er øer ved busstoppestederne, og det vil sige, at passagererne ikke må gå ud på cykelstien, før bussen er fremme, og skal blive dér, så cyklisterne normalt kan komme igennem – heller ikke bliver betragtet som en forhindring for at gå ud.

Jeg siger ikke det her for at forsvare dem, der kører frem. Det sker også nogle gange. Jeg vil bare lige sige, at billedet altså ikke er så groft, som det bliver beskrevet af hr. Erling Christensen, og hvis han selv cyklede meget, ville han se, at det er ikke det, der er problemet i København.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Søren Kolstrup. Jeg gør opmærksom på, at det er korte bemærkninger til hr. Søren Kolstrup.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal opfordre hr. Erling Christensen til at have en noget bredere betragtning om, hvad der kan være årsagen til, at cyklisternes involvering i ulykker ikke er dalet som ønskeligt er. Vi kan konstatere, at mængden af biler er steget. Vi kan konstatere, at der er enorme trængselsproblemer. Vi kan konstatere, at i disse trængselsproblemer er cyklisterne dem, der har mindst manøvrerum. Det rører selvfølgelig ikke ved, at cyklisterne, selv om de har dårlige vilkår – selv om de har møgelendige vilkår – også skal tage vare på deres eget liv.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Da jeg ved, at hr. Søren Kolstrup også kender statistikken, vil jeg bare konstatere – det var det, jeg forsøgte at gøre – at mellem 70 og 80 cyklister bliver dræbt om året i den danske trafik, og det tal har faktisk været uændret de sidste 10-15 år. Og det, vi kan konstatere, er, at mange af dem ikke holder tilbage for rødt, ikke passer på, når de krydser, og bliver kørt ned.

Det er ikke, fordi jeg vil have bøder til cyklister, for det vil jeg ikke. Det, jeg siger, er, at cyklisterne skal tage vare på sig selv, og det er det, det handler om. Og kunne en anden bøde-størrelse her få flere cyklister til at overholde færdselsloven og dermed få antallet af dræbte cyklister sat ned, så er det et godt formål.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg er en lille smule usikker på, hvem det egentlig er, hr. Erling Christensen diskuterer med. Mit anliggende var ikke at sige, at cyklister ikke skulle have en bøde. Mit anliggende var udelukkende at sige, at der skal være nogle proportioner, nogle ordentlige proportioner, i de bødeforelæg, der er. Jeg argumenterede imod, at cyklister måske skulle udsættes for en langt, langt højere stigning end andre. Det var dette og kun dette, jeg argumenterede i forhold til, og absolut intet andet, og det er det, jeg vil kritiseres for, og intet andet.